

Copyright © 2026 Editura Prestige

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare revine exclusiv autorilor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MANEA, VASILE

România, axa lumii!: cartea nației/Vasile Manea, Emil Străinu.
București: Prestige, 2026
ISBN 978-630-332-249-0

I. Străinu, Emil

0

TOATE DREPTURILE, REZERVATE.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau reprodusă în
vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii, cu excepția citatelor
scurte, încorporate în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33
www.edituraprestige.ro
www.youtube.com/@EDITURAPRESTIGE
www.facebook.com/edituraprestigeoficial
<https://www.instagram.com/edituraprestige>
www.tiktok.com/@edituraprestige

Gen. bg. (rez.) dr.
EMIL STRĂINU
Coordonatorul Colecției
NEW ILLUMINATI FILES

Vasile Manea

Emil Străinu

ROMÂNIA, AXA LUMII! CARTEA NAȚIEI

PRESTIGE
București – 2026

15. Cronica notarului Anonymus - *Faptele Ungurilor*, Editura Miracol, București, 1992.
16. Iordanes - *De origine actibusque getarum*, Fundația Gândirea, 2001.
17. Anca Balaci - *Mic dicționar de mitologie greacă și romană*, Editura Mandera, 1992.
18. Paul Lazăr Tonciulescu - *Impactul Romei asupra Daciei*, Editura Miracol, 1997,
19. Nicolo Zeno - *Cărțile Geților*, Editura Uranus, 2017.
20. Frédéric Guillaume Bergmann-Geții și genealogia popoarelor nordice, Editura Uranus 2023
21. Frédéric Guillaume Bergmann - *Arienii din Carpați și cultura-două miracole*, Editura Uranus, 2024.
22. Arthur Koestler - *Al treisprezecelea trib*, Editura Nagard, 1987.

Cuprins

Prefață	5
Cuvânt-înainte	11
1 Botezul	17
2. Continuitatea românilor de peste șapte milenii pe plaiurile mioritice	22
3. Care era originea primelor popoare migratoare de după retragerea aureliană	24
3.1. Cine erau geții în scriiturile timpurilor	24
3.2. Căile care au făcut posibile migrațiile popoarelor	31
3.3. Vecinii migratori ai neamului nostru și așa-zii ocupanți vremelnici	38
3.3.1. Observații generale	38
3.3.2. Consistența demografică a migratorilor	40
3.3.3. Goții	43
3.3.4. Gepizii	47
3.3.5. Hunii	48
3.3.6. Vandalii	51
3.3.7. Bulgarii	51
3.3.8. Slavii	53
3.3.9. Maghiarii	53
3.3.10. Polonezii	55
3.3.11. Concluzii	56

4. Teritoriul și identitatea de grai a românilor.....	64
5. Explicații servite românilor despre originea graiului lor.....	70
6. Unicitatea culturală a românilor.....	88
7. Simbolul mamei la români	93
8. Regulile mâinilor	97
9. Taina picioarelor.....	102
10. Unde ne este capul?	103
11. Este soarele nemuritor sau este mama nemuritoare a Soarelui.....	110
12. Creștinismul.....	112
13. Balada <i>Miorița</i> sau mitul românesc al lui Iisus.....	138
14. Necazuri istorice ale strămoșilor noștri	169
15. Ce nu știm despre Iisus Cristos	175
16. Graiul neamului.....	183

Anexe	212
Figura 1.....	213
Figura 2.....	214
Figura 3.....	215
Figura 4.....	216
Figura 5.....	217
Figura 6.....	218
Figura 7.....	219
Figura 8.....	220
Figura 9.....	221
Figura 10.....	222
Figura 11.....	223
Figura 12.....	224
Figura 13.....	225

Figura 14.....	226
Figura 15.....	227
Figura 16.....	228
Figura 17.....	229
Figura 18.....	230
Figura 19.....	231
Figura 20.....	232
Figura 21.....	233
Figura 22.....	234

Bibliografie	235
--------------------	-----

colonizate de daci. Tot coloniștilor daci li se datorează și denumirea statelor Montana, Nebraska, Florida și o mai fi și altele. Aceste denumiri demonstrează că așa-zișii „zei blonzi” erau o ramură a strămoșilor noștri, cei care au colonizat primele America, chiar înaintea altui dac care a făcut ocolul Pământului, între 461 și 466 e.n., respectiv eruditul locuitor al Histriei, Aeticus Donaris. Lucrarea lui de referință este celebra *Cosmographia*.

1. Botezul

Am afirmat că, pentru a supraviețui glaciațiunii Würm, omul preistoric a avut o verigă-amfibie. Cum ar fi putut supraviețui frigului o ființă originară din zonele ecuatoriale total neacomodate fenomenelor specifice iernii.

Antropologul britanic Elain Morgan face în premieră mondială definirea omului-amfibi, constatând că este o lungă perioadă de lipsă de urme arheologice în evoluția omului. Bineînțeles că a fost lută în derâdere, iar, mai nou, i se atribuie calități de scriitor de ficțiune.

Fără să fiu antropolog de profesie, m-am întrebat și nu înțelegem cum a putut supraviețui specia umană unei glaciațiuni de 100.000 de ani. Cum s-a putut ca omul să nu dezvolte un țesut adipos de protecție sau măcar o blană consistentă?

Ființa umană este atât de firavă, că nu poate dormi neacoperită sub 24°C, dar nici nu suportă căldura excesivă. Deși împarte peste 98% din gene cu cimpanzeul bonobo, raportul forță musculară/greutate este de peste trei ori mai mic la om decât la cimpanzeu. Adică, pe înțelesul tuturor, un cimpanzeu de 36 kg bate fără probleme un atlet de 100 kg. Alte întrebări ridică și perioada de maturizare mult mai scurtă la primate. Dacă mergem în continuare cu asemănarea, se observă că gestația la om este de 9 luni, iar la primate de 7 luni. Mai în glumă, mai în serios, această perioadă de gestație se apropie de cea a cetaceelor (delfini, balene).

Un mod de comportare inedit îl reprezintă dependența de ape. Medicii recomandă pentru anumite afecțiuni băi termale, împachetări cu nămol, băi sulfuroase, sărate și consumul de ape minerale ce conțin iod, sulf, clorosodice.

Un act reflex al omului, nebagat în seamă de nimeni până la mine, este acela că, odată ce intră în apă, omul are tendința de a sta imersat până la gât. Te îndemn, cititorule, când mergi la băi termale, să verifici acest comportament.

Poate așa se și explică păstrarea podoabei capilare și un lucru foarte interesant: în timp ce degetul mare de la membrele inferioare ale tuturor animalelor este lateral, retras și opozabil, la om este cel mai avansat și cel mai puternic, pentru că în apă omul are tendința de a forța limita de adâncime, forțând în vârful degetului mare. Mai mult, forța arhimedică, adică forța volumului de apă dezlocuită de corpul uman împinge corpul la suprafață. Așa se explică slăbirea mușchilor omului comparativ cu cel al primatelor.

Un alt aspect al modului de viață amfibiu îl reprezintă depigmentarea corpului și a ochilor, conferind un aspect de oameni blonzi cu ochi albaștri. De altfel oamenii de știință americani au stabilit cu precizie că oamenii cu ochi albaștri provin din zona adiacentă Mării Negre.

Toate aceste observații mă duc cu gândul la o verigă amfibie, în care mediul acvatic îl reprezintă izvoarele termale bogate în săruri minerale.

Teritoriul României deține și astăzi peste 60% din izvoarele termale ale Europei. Totodată lanțul munților vulcanici din Carpații Orientali era cel mai mare din Europa. Lacul Thetis înconjurat de Munții Carpați, pe care astăzi se află podișul transilvan, era alimentat de aceste izvoare. Prin urmare specia umană suportă adaptări. Spunem că dobân-

dește noi gene în evoluția ei. Se face trecerea de la omul de Neanderthal la „homo sapiens”.

Primele schelete ale omului alb au o vechime de 40.000 de ani și au fost găsite în „peștera cu scheleți” din Banat.

O altă observație făcută de ginecologi se referă la nașterea mult mai ușoară și abilitatea extraordinară de a respira în apă a pruncului nou născut timp de șase luni.

Temperatura ridicată și lipsa radiației solare au contribuit la depigmentarea pielii și a ochilor. Strămoșii noștri erau numiți de greci „daoii” adică „spălăciți”. Specialiștii americani au stabilit că oamenii cu ochi albaștri au originea în zona Mării Negre.

Este foarte bine cunoscut că majoritatea românilor au în primele săptămâni de viață ochii albaștri, închiderea la culoare reprezentând o readaptare la condițiile de radiație solară, ca de altfel și părul blond la naștere se închide la culoare din același motiv.

Acest fenomen de modificare a culorii părului și ochilor confirmă un principiu elementar în biologie, și anume filogenia repetă ontogenia.

Viața în apă termală a condus la o alimentare insuficientă și ca urmare o evoluție lentă a copilului de om, cu o durată de maturizare de peste 10 ani. Mai mult, osificarea cartilajelor, din cauza lipsei radiației solare, s-a făcut mult mai greu, de aceea copiii de om își urmează mult mai târziu părinții. Viața acvatică a făcut ca poziția corpului să fie verticală, iar forța arhimedică a dus la diminuarea masei musculare. Așa a apărut diferența dintre om și maimuță.

Nu sunt un expert în antropologie, dar, din observațiile expuse mai sus și cunoscând nenumărate cazuri, problema

nașterii la om, pot afirma că omul, ca ființă socială, a dezvoltat un puternic spirit de solidaritate.

Nașterea fiind un proces greu și riscant a creat necesitatea apariției unor specialiști, de regulă femei, pentru a asista la naștere. În felul acesta nașterea devine un ritual, cu operațiuni specifice. Cea mai importantă este îmbăierea pruncului. De când se știe lumea și până la recomandările doctorilor de astăzi, spălarea pruncilor se face cu apă caldă și săpun.

Dar ce este săpunul? Săpunul este un produs rezultat din dizolvarea grăsimilor animale cu sodă caustică, care, în contact cu apa caldă, dă soluția. Ce rol are? Are rolul de a deparazita corpul nou-născutului expus vieții pe uscat. Ritualul primei îmbăieri a devenit botezul, care cu timpul a degenerat în sindrofii pompoase.

Primul botez cunoscut în istorie este al eroului legendar Ahile, botezat în apa Styxului, și după cum bine știm, călcâiul i-a rămas nebotezat.

Râul Styx, cunoscut și ca râul infernului, era Dunărea. Acest erou antic a fost confiscat de mitologia greacă, el neavând nicio legătură cu ei.

Dunărea se mai numea, în Antichitate, și Danubius. Prefixul D arată că era făcut de Dumnezeu. Așa cum am zis înainte, râurile erau opera zeului Ra, iar fluviile opera lui Dumnezeu. Avem o mulțime de exemple: Amu, Daria, Sâr Daria, Dnipro (Nipru), Don, Dnistru (Nistru), Dvina, Drina.

Argumentul că civilizația egipteană a plecat de pe teritoriul României de azi îl reprezintă numele fluviului Dunărea sau Danubius. Anubius la egipteni era zeul infernului, iar Dunărea (Styx) purta numele acestui zeu.

În încheierea acestui capitol, dedicat verigii-amfibie în evoluția omului, am să reamintesc ceea ce am scris și în lucrarea *Dumnezeu grăiește în română*, și anume faptul că și civilizația sumeriană pleacă de la zeul Pește, peștele fiind, în cultura românilor, un simbol precreștin preluat în simbolistica porților maramureșene și oltenești.

2. Continuitatea românilor de peste șapte milenii pe plaiurile mioritice

Un studiu paleogenetic comun german-român, realizat în cadrul Institutului de Biologie Umană și Antropologie al Universității din Hamburg, Germania (Director Profesor Universitar Dr Alexander Rodewald), sugerează transmiterea unui nucleu genetic al populațiilor vechi din Epoca Bronzului și Epoca Fierului din România populației actuale a României. Această moștenire genetică a fost intermediată prin populația geto-dacă.

Se face dovada unei continuități a populației nord-duce de peste 6.000 de ani.

Mihai Gheorghe Netea, profesor universitar olandez de origine română, scrie și el o lucrare intitulată *O istorie genetică (incompletă) a românilor* prin care stabilește continuitatea românilor pe actualul teritoriu al României. Mai mult, el extinde această populație atât la nord, cât și la sud de Dunăre, chiar și în amonte, acreditând ideea că Dunărea este coloana vertebrală a neamului românesc. Existența altor populații nefiind decât o consecință a forțării acestei populații dunărene să accepte să vorbească altă limbă.

„Specialiștii” cu rea-voință sau mai direct impostori au acreditat ideea unor mari schimbări de populație ca urmare a migrațiilor continue în acest teritoriu european.

A fost oare posibilă menținerea unor populații sedentare în contextul acestui aflux intens de migratori?

Răspunsul este afirmativ. Ocupația de bază a populației geto-dace era păstoritul, or pe crestele Carpaților nu puteau accede hoardele de migratori.

Retragerea pentru iernat se făcea în zone greu accesibile, cu căi de acces dificile și oricum bine păzite.

Autorii biblici vorbesc despre țara în care curge „lapte și miere”. Acesta este un împrumut din existența neamului nostru. Am mai spus-o și o mai spun: deșertul nu poate asigura producerea unei mari cantități de lapte, iar muștele care te sufocă, mai ales în zona Mării Moarte, nu fac miere.

În istoria românilor aceste zone sigure se numeau „țări”. Reamintesc câteva „țări”: Țara Bârsei, Țara Făgărașului, Țara Amlașului, Țara Oașului, Țara Chiuarului, Țara Hațegului, care va deveni și un important centru strategic al geto-dacilor. Zone greu de penetrat pentru hoardele migratoare erau și zonele montane. Avem în nordul țării, pe latura exterioară Carpaților Orientali, populația numită „poleni” adică trăiau la poalele munților. În partea de sud se remarcă populația valahilor, care trăiau pe văile cursurilor de apă. Aceștia aveau o mare problemă cu viiturile de primăvară, rezultate din topirea zăpezilor, și au dezvoltat o puternică activitate de îndiguiri, care a condus la celebra „brazdă a lui Novac”. De remarcat este că volumul de îndiguiri din Oltenia, până în Basarabia, depășește de două ori volumul de excavat la canalul Dunăre-Marea Neagră.

Existența unor culoare greu accesibile între dealuri și munți - pe cursul unor ape, protejate de mlaștini, păduri seculare și defilee înguste și neprielnice accesului necontrolat și mai ales neghidat - au favorizat dezvoltarea unor comunități sedentare, cu preocupări diversificate.

3. Care era originea primelor popoare migratoare de după retragerea aureliană

3.1 Cine erau geții în scrierile timpurilor

În anul 1557 Nicola Zeno publică celebra carte „Cărțile geților” („DEL'ORIGINE DE 'BARBARI CHE DISTRUSSERO PER TVTTO'L MONDO L'IMPERIO DI ROMA”).

Nicola Zeno, un erudit venețian și urmaș al împăratului Zeno, care a pus bazele Veneției, recurge la vastul material adunat de familia sa, de la înființarea Veneției până în secolul al XVI-lea.

În legătură cu originea geților, Zeno face apel la scrierile lui Berossos Caldeus (sec. al IV-lea î.Hr.) contemporan cu Alexandru Macedon. Aflăm că Noe, plecat din Armenia, l-a lăsat în locul lui pe Sabacio, zis Saga. Acesta, de frica lui Nino (primul rege al Asiriei sub pseudonimul Hercule), s-a îndreptat spre ceea ce se numește „Marea Septentrionată” care se află deasupra Mării Baltice.

Și acum voi cita din cărțile geților:

„Îi va lua cu el pe cei patru fii ai lui Haran: Messa, Ul, Ur și Geter, amintiți de Moise în Geneză.

La început au locuit împreună deasupra mării despre care am vorbit, pentru ca apoi Sabacio Saga să plece în Italia, loc în care va fi numit Saturn. Cei patru frați și coloniile lor au locuit acele părți astfel:

- Din Messa vor ieși acele popoare care vor da numele provinciei Mesia. Separându-se, unii s-au stabilit la țărmul Mării Majore (Marea Neagră, n.t.), adică Mesia

Inferioară, care este Valahia de deasupra Dunării, iar alții în Mesia Superioară, adică Serbia și Bulgaria de astăzi.

- Din Ul, al doilea născut, vor ieși popoarele ulmeruge, despre care amintește și Herodot, care astăzi se numește Moscovia și care a luat mai târziu numele de vândali, așa cum vom povesti mai departe.

- Din al treilea fiu, Ur, au ieșit popoarele urane, despre care nu avem nicio informație de la niciun scriitor.

- Din Geter, al patrulea fiu, au ieșit geții, cărora le dedic această carte, și care s-au stabilit în Scandia.

Moartea lui Geter îi determină pe geți, mai ales din cauza condițiilor climatice să revină spre Scitia sub conducerea lui Berig, al doilea fiu a lui Geter.

Plecarea din Scandia se va face cu trei corăbii, pe la anul 270 după Potop.

Observație: Aflăm prima informație din istorie, care, leagă pe geți de Potop.

După ce au ajuns în Gotskanzia, la țărmul Mării Germanice, au fost întâmpinați și atacați de ulmerugi, pe care i-a învins.

După Berig i-a succedat conducătorul Arigis și apoi Gangaric, tatăl Filimer.

Sub conducerea lui Gangaric geții au ajuns în mlaștina de unde izvorăște Donul (Tanais) și fluviul Volga. Aici Filimer se rupe de tatăl lui, din pricina imposibilității construirii unui pod peste Volga, care să mențină legătura cu geții conduși de tatăl lui. Ajunge la granița popoarelor spale, numiți de Herodot sciții păstori. Aici Filimer decide să locuiască în zona mlaștinei Meotide (Marea Azov n.t.) la vărsarea fluviului Tanais (Don).

Filimer, constatând că unele femei se ocupau cu practice oculte, le-a alungat, dezbrăcate, în stepa Scitiei, unde trăiau în păduri niște bărbați goi și păroși, care se hrăneau cu fructe. Acești locuitori sălbatici dădeau impresia unor oameni-capre, fiind personajele descrise de poeți și pictori, în acele scene mitice de femei frumoase răpite de Faur și de Ur. Acest produs metisat de femei vrăjitoare gete și acești sălbatici vor da naștere mai târziu nației hunilor.

Iată că hunii, la origine, erau rodul unor femei gete, care vorbeau bineînțeles limba maternă.

Asta pentru a înțelege de ce în viitor s-au așezat între triburile geților, ei fiind de aceeași origine.

Pe vremea lui Filimer, care a reușit să consolideze o societate stabilă, un anume Scita i-a dat de soție pe una din surorile lui Filimer lui Hercule din Egipt, pe prințesa Ilea, care este nimeni alta decât Echidna (în mitologia greacă).

Hercule din Egipt, fiul lui Isis și al lui Osiris, se împerechează cu Ilea și au împreună patru fii: Agatârș, Tusco, Gelon și Scita. Hercule o impune ca regină a geților pe Ilea. Acești patru fii ai lui Hercule Egipteanul vor da naștere unor comunități importante.

Agatârș va rămâne în Ardeal și se va ocupa cu extragerea și prelucrarea aurului, ceea ce va consacra pentru totdeauna evoluția românilor.

Academia Română trebuie să țină cont că istoria românilor este legată intrinsec de exploatarea și prelucrarea aurului.

Le reamintesc cititorilor mei că 50% din aurul stocat în marile bănci din lume este de origine carpatică, iar 10% din acest aur este din mina Brad din România.

Practic, civilizația în lume începe cu primele opere din aur descoperite tot pe teritoriul României și al Bulgariei.

În **figura 1** - vedem pandantive aflate în tezaurul României, mileniul al V-lea î.e.n., descoperite la Traian, județul Neamț, și Gumelnița județul Călărași.

În **figura 2** - se află un idol antropomorf din tezaurul de la Moigrad, județul Sălaj, mileniul al IV-lea î.e.n.

Într-un mormânt de înhumați de la Lungoci Fundeni, județul Galați, s-au găsit brățări și inele (**figura 3**), și la Vărăști, județul Ialomița, s-au găsit pandantive, piesă tubulară, mărgelă, cercei toate din mileniul al IV-lea î.e.n. (**figura 4**).

Existența acestor obiecte de aur vechi de peste 5-6.000 de ani și aria de răspândire a lor pe tot teritoriul României demonstrează că pe acest teritoriu exista cel mai înalt nivel de civilizație din Europa.

Tusco, al doilea fiu a lui Hercule, își va lua oamenii și va coloniza nordul Italiei, în regiunea Toscana, și va forma cea mai veche și înfloritoare civilizație din Italia, și anume cea etruscă. Limba toscanilor va influența decisiv limba italiană de azi. Toscana este patria Renașterii cu marile genii ale culturii: Dante, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Rafael.

Gelon se va stabili în zona de lângă Poltava, în Ucraina, la limita dintre stepă și silvostepă, fiind probabil unul dintre precursorii slavilor.

Scitas, cel mai vrednic dintre fiii lui Hercule Egipteanul, purtând numele bunicului, mai este cunoscut sub numele de Scita Baltul, pentru că era singurul în măsură să tragă cu arcul lui Hercule, ca urmare i-a moștenit și baltul (brâul cu care acesta se încingea). Scita Baltul i-a dat ca urmași pe balți, iar armata sa și descendenții s-au numit geți regali și sciti regali.